

Artesans de la cultura

ADRIÀ PUJOL CRUELLS

Fa uns deu dies es va inaugurar Faber, la Residència d'Arts, Ciències i Humanitats d'Olot. És la primera residència d'aquest tipus a Catalunya. Ofereix estades de quatre setmanes a l'hotel Riu Fluvià. O més curtes. Els creadors disposen d'una habitació cadascun, i d'espais de trobada, en règim de mitja pensió. A més a més poden fer servir una cuina, i l'entorn carismàtic de la Garrotxa per esbargir-se.

La primera tongada d'estadants ajunta la periodista Anna Ballbona (autora d'una no?vel·la interessant i recent, Joyce i les gallines), l'escriptor Jorge Galán (salvadoreny amenaçat al seu país), el poeta cabilès Noufel Bouzeboudja (ve de la Xarxa de Ciutats Refugi), Satu Ekman (traductora finlandesa d'El violí d'Auschwitz, de Maria Àngels Anglada), la productora de televisió Erga Netz (escriu una novel·la eròtica titulada Els secrets de la senyora Gulliver, un spin-off sobre el famós viatger), l'escriptora russa refugiada Anzhelina Polonskaya, i el professor Philip Hoare (un apassionat dels cetacis).

Faber és una paraula llatina que remet a l'artesà. A la feina ben feta, compromesa -que diria Richard Sennet-, en contraposició a la voracitat apressada del món actual. Premissa que guia els llibres de l'impulsor i director de la Residència, l'escriptor Francesc Serés. Ell i el regidor de Cultura, en Pep Berga, van idear el projecte ara fa quatre anys. I avui existeix.

Vaig veure la notícia a la televisió. Quan parlen d'Olot, salto. Entre una cosa i l'altra, he passat anys de la meua vida a la ciutat, en un mas a la Fageda. Vaig ser membre del consell de redacció de la Revista 440. He treballat més d'un cop amb la Tena Busquets, directora del Sismògraf. A Olot hi tinc un pare, en Xavier Rusalleda, el primer que va publicar un article meu. A Olot hi viu el meu amic Jordi Galves, el qui curiosament fa anys em parlava d'una idea, la de muntar una residència d'escriptors. A Olot la cultura bull, al Laboratori amb la Laia Canosa, al carrer amb el Lagarto Fernández i amb en Lluís Riera. Olot és una de les seus del Festival Mot, i a les Preses (a tocar) se celebra l'Ésdansa. Faber és al millor lloc on podia ser.

He llegit les entrevistes i les notícies. El director Serés insisteix molt en dos eixos. L'un, que Faber és un equipament que des de la Garrotxa repercutirà en el país. N'estic segur. L'altre és el problema del retorn. Serés recupe?ra una de les ambicions dels estudis antropo?lògics. En resum: aconseguir que el saber i la creació, elaborats en condicions unilate?rals, puguin ser retornats a la ciutadania. Veig que serà l'escull, i que se'n sortirà. Serés és un tossut. Vindrà gent de tot el món, i no es tracta?rà, per fi, de turisme i prou. Conferències, em?preses, intercanvis, vagi com vagi em satis?fà molt que un dels objectius sigui aquest.

Jo des d'aquí els aplaudeixo. I proposo. Si de Faber en sortís una obra de teatre, els prego que l'estrenin a la Sala Bulbena d'Olot. Llarga vida!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/10/02/artesans-cultura/807168.html?utm_source=rss